

og det ærede Medlem for Saksjøbing, kan det sidste ærede Medlem i Dag stille det samme Spørgsmaal til mig —, nemlig hvorledes Forholdet stiller sig med et Laan, der blev arrangeret ved Hjælp af Klubien paa 50,000 Kr. Jeg skal dertil svare, at det har jeg ikke Spor af Kendskab til. Jeg kender ikke noget som helst til noget som helst Laan, hvormed Klubien har haft at gøre. Jeg ved ikke, til hvilket Menneske dette Laan er givet. Det er mig lige saa ukendt, som f. Eks. hvad det ærede Medlem spiste til Middag i Gaar. Det vedrører heller ikke i mindste Maade mig eller min Deltagelse i denne Forhandling, hvilke Laan der er tilvejebragt til visse Personer ved Hjælp af forskellige Jurister. Det grænser jeg derfor heller ikke i. — Jo, det ærede Medlem har rettet en Sigtelse, med Hensyn til hvilken enhver vist vil indrømme, at det var ganske naturligt, at jeg talte om Ridderlighed. Thi denne Bemærkning om Ridderlighed fremsatte jeg i Anledning af, at det ærede Medlem udtalte, at her er en Klient, der ønsker 130,000 Kr. — hvilket den paagældende for øvrigt slet ikke gjorde —, og saa kommer hans Jurist og skaffer ham 140,000 Kr., thi, sagde det ærede Medlem, det er altid i Juristens Favør at skaffe et saa stort Laan som muligt, da Salæret beregnes procentvis, saa at der gives højere Salær, jo højere Laanet er. Jeg maa tilstaa, at skønt jeg kun har et Minimum af Kendskab til Juristernes Forretningssang og uden at have Spor at holde mig til, anser jeg det for saa vovet en Anklage mod en bestemt Mand, at vist alle ville indrømme mig Berettigelsen til at betegne dette som ikke ridderligt. I Forbindelse hermed vil jeg dernæst gøre opmærksom paa — hvad jeg ogsaa sagde i Gaar —, at der staar i Udvalgets Betænkning, at end ikke det store første Prioritetslaan kunde hjælpe ham ud over Pengevanskelighederne. Saavel det ærede Medlem fra Saksjøbing som det ærede Udvalg maa her bevise, at hvad jeg har fremført i Gaar med Hensyn til Laanene ikke forholder sig rigtigt. Jeg har udtrykkelig sagt, og det ærede Medlem for Saksjøbing har ogsaa givet en saadan Oplysning, men ikke omtalt det Moment, der her har Betydning, at der i Forvejen var et første Prioritetslaan paa 100,000 Kr., og dette første Prioritetslaan var ikke opsagt. Det, det derfor gjaldt om for Ejeren var udelukkende at faa et andet Prioritetslaan paa 30,000 Kr. Er dette ikke rigtigt? Hvis dette er rigtigt, er der altsaa kun Tale om dette: at op-

tage et nyt Laan i Stedet for det, som allerede var. Saa ansaa Juristen det for at være mest økonomisk heldigt for den paagældende — formoder jeg —, at han opsagde sit første Prioritetslaan, og at de to Laan blev føjede sammen til et; dette kunde gives paa 140,000 Kr., og deraf blev Overskuddet de 10,000 Kr., som oplyst i Gaar, anvendt til Reduktion af 3die Prioritet. Nu spørger jeg: Er der noget som helst at sige imod denne Transaktion? Hvis det er Tilfældet, saa lad os faa det frem; det vil sige, man kan jo sagtens skønne, at det var forkert; men er der noget som helst graverende deri, er der noget, der paa nogen som helst Maade sætter Plet, saa lad os faa det at vide. Hvis dette ikke modsiges, slaar jeg fast, at General Bahnson ikke har søgt et Laan af den Størrelse, altsaa 140,000 Kr., af Centralkomiteens Midler. For kun, hvis han havde søgt et saadant Laan, og der vel at mærke havde været Vanskeligheder for ham ved at faa det — kun i saa Tilfælde er det tilladeligt — maaske tilladeligt — at sætte dette Laan i Forbindelse med et Salg af Jorder til Befæstningen. Det paahviler derfor som en Ærespligt for den ærede Ordfører først at godtgøre, at det var General Bahnson om at gøre at faa netop dette Laan, og at der derved for ham har været Vanskeligheder at overvinde. Hvad den ærede Ordfører dernæst har at paavise, er, at der deraf kan udledes nogen Forbindelse mellem denne Sag og den anden, der er Tale om. Jeg har ikke udtalt, som det ærede Medlem for Saksjøbing sagde, at det var rigtigt, og at der ikke var noget at sige til, at der blev sat saa stor en Prioritet i Thaarupgaard. Nej, det har jeg ikke kunnet udtale, og jeg tror ikke, jeg har gjort det, saa skulde jeg i hvert Tilfælde have belagt mine Ord mindre heldigt. Jeg har ikke kunnet gøre det, fordi jeg ikke har Kendskab til, hvorledes man prioriterer Landejendomme. Men jeg har henvist til, at det ærede Medlem for Ribe (Busk) har fremstillet denne Sag paa en objektiv Maade, da den foreliggende Forhandlingsgenstand var til første Behandling, og at han der har udtalt, at der formelt intet var at sige til, at der i en Landejendom, der var vurderet til 290,000 Kr., blev givet en første Prioritet paa 140,000 Kr. Jeg har udtrykkelig udtalt, at Spørgsmaalet om det rigtige eller mindre rigtige deri er noget, der kan være Genstand for Skøn, og at jeg ikke der vilde gøre en bestemt Opfattelse gældende, da det er Forhold, jeg ikke kender. Men jeg har tilladt mig at